Z ČESKÝCH VLASTÍ

Bohumil Pták nezemřel na bojišti. — Před delší dobou uveřejněná zpráva, že pěvec Bohumil Pták padl kdesi v Haliči na bojišti, ukázala se býti nesprávnou. Časopisy z Čech přinesly tuto zprávu: Plzeň, 23. září. — Bohumil Pták, bývalý člen opery Národního divadla, usadil se zde trvale a převzal ve svoje vedení pěveckou školu jakož i dirigentství pěveckého sdružení zdejšího známého pode jménem "Dřímalý". V době, kdy se zpráva ta zde ocitla, nemohl býti Pták volán na vojnu, neboť jest dnes přes 46 let stár, což samo již ukazovalo, že zpráva prý jeho synem sem zaslaná, jest falešná. Dle všeho Pták ani nyní odveden nebyl.

Heydukova soutěž. K oslavě osmdesátých narozenin básníka Adolfa Heyduka rozepisuje ředitelství "Svatobora" jednak z fondu Ad. Heyduka při "Svatoboru", jednak z vlastních prostředků svých cenu 400 K za nejlepší, dosud nevydanou a netištěnou básnickou knihu za těchto podmínek: 1. Práce, buď báseň epická neb lyrickoepická, neb sbírka básní epických nebo lyrických, budiž vyvážena z ducha a života národního, českého neb z historie české; 2. obsahujž nejméně 3 tiskové archy obvyklého formátu osmerkového; 3. budiž zaslána beze jména s připojenou zapečetěnou adresou autorovou jednateli "Svatobora", prof. dru. Jiřímu Gutbovi v Praze II., Příčná ul. č. 4, do 31. prosince 1915. O soutěži rozhodne literární porota, zvolená ředitelstvím "Svatobora".

Husova socha nachází se v kostele v Choltících. Kostel vlašské práce, ve slohu římské rotundy, je stavba znamenitá. Vystavěl jej r. 1691 hr. Thun, z rodu, který zakoupil statek choltický, skonfiskovaný Gerštorfům po bitvě bělohorské. Na římsách podélných oken kostelních jsou v životní velikosti sochy kacířů církve římské: Aria, Šimona, čaroděje, Husa, Jeronýma, Nestoria, Manesa, Luthera a Kalvína, jak za sebou jdou, počnouc od levé strany oltáře. Kacíři mají na rukou a nohou řetězy a okovy, pod nimiž znázorněny jsou plameny pekelného ohně. Výraz obličejů soch má ukázati útrapy, kterých zakoušejí bludaři u věčném trápení. Thun z přísně katolické rodiny tyrolské, chtěl tím zajisté působiti na lid, jehož nedávní předkové na Choltícku byli kališníky. Také obraz na hlavním oltáři, zobrazuje uzdravení člověka, zlým duchem posedlého. Daroval jej kostelu biskup solnohradský Thun, který tehdy kostel vysvětil.

Slavnost odhalení pamětní desky mecenášky české menšiny trutnovské pí. Anny Jebavé, konala se ve čtvrtek 16. září o 8. hodině večerní ve dvoranách Národního domu za četné účasti přátel, příbuzenstva a hostí. Též dostavila se deputace Sokola z Jilemnice, divadelních ochotníků z Úpice, odboru Ú. M. Š. a N. J. S. z Úpice a spolků trutnovských. Oslavné a blahopřejné projevy zaslali: Presidium rady král. hl. města Prahy, Ústřední výbor Matice Školské a Národ. jednoty severočeské v Praze, městská rada v Úpici, okresní výbor v Hradci Králové, lékárník Kašpar z Úpice, hostinský Němec z Prahy a j. — Dvorana Nár. domu byla slavnostně vyzdobena a všem účastníkům dostalo se pamětního odznaku s věrnou podobou oslavenky. Slavnost zahájena proslovem, který jménem správní rady Družstva přednesl tajemník p. Ed. Majel, načež za zvuků národní hymny deska odhalena. Další program slavnosti vyplnilo české hudební sdružení a p. Fr. Kolář, komorní pěvec z Pardubic, kterého doprovázel na písně p. dr. Strnad. Všem účinkujícím dostalo se zaslouženého uznání za úchvatně přednesené výkony. Pamětní desku z bílého mramoru dovedně provedl mistr Herzog z Úpice. — Česká menšina trutnovská bude vždy s vděčností a láskou vzpomínati šlechetné dobroditelky a vlastenky paní Anny Jebavé, které budiž nehynoucí památka.

František Adolf Šubert zemřel. Ve čtvrtek, dne 9. září zemřel Fr. Ad. Šubert, vynikající český spisovatel a geniální bývalý ředitel Národního divadla. Pohřeb jeho konal se v Praze 11. září. Národ zachová mu vděčnou a trvalou paměť. — Fr. Ad. Šubert narodil se 27. března 1849 v Dobrušce. V Hradci Králové vystudoval gymnasium a v Praze studoval filologii. Po té působil jako redaktor "Politiky" a "Politik" jakož i "Pokroku". Byl jedním ze zakladatelů Spolku českých žurnalistů a pilně pracoval ve výboru Sboru pro zřízení Národního divadla. Když toto vyhořelo a stavělo se nové, vstoupil do družstva a r. 1883 byl jmenován ředitelem nejpřednějšího toho podniku českého, v jehož čele setrval až do roku 1900. Vynikl jako český spisovatel a to vědecky, folkloristický, povídkář, hlavně však jako dramatik. Napsal celou řadu spisů, týkajících se Národního divadla, počátků české dramaturgie, vynikajících našich umělců a j. Jako výborný znatel českého jihu pracoval jako spoluredaktor na monumentálním díle Čechy a Hrady a zámky české. Veliké zásluhy získal si i o Národopisnou výstavu českoslovanskou v Praze. Těžiště života jeho a vší jeho práce spočívalo však v divadle. — Národní divadlo mělo v něm ředitele, jakého nikdy už míti nebude. Vedl je nejen umělecky, ale i prakticky a za doby jeho režimu postavilo se po bok nejpřednějším uměleckým ústavům v celé Evropě. Jako divadelní ředitel podporoval hlavně produkci domácí a kde mohl, zanášel české umění do ciziny, jen aby v této vydobyl mu zasloužené uznání. Nebýti Šuberta, Smetana nikdy nebyl by se stal pracemi svým tak známým, jak je známým dnes. Šubert to byl, který českému umění razil cestu do ciziny a hlavně do ciziny, jež byla českému umění do té doby nepřátelská. Počátek ve směru tom učinil zájezdem opery Národního divadla do Vídně r. 1892, kde družinou svojí zvítězil na celé čáře. Kdykoliv pak šlo o čest Národního divadla v cizině, vyvíjel uznání hodnou energii, sebe samotného zapíraje při tom nejvíce. Jako ředitel měl ruku opravdu velice šťastnou, neb Národnímu divadlu dal silný podklad a veřejnost nejen českou, ale i cizí seznámil s celou řadou výtečných českých umělců a s českým uměním. Šťastným byl i jako dramatický spisovatel. Nejznámější jeho práce jsou: Jan Výrava, Probuzenci, Velkostatkář, Drama čtyř chudých stěn, Praktikus, Petr Vok Rožemberk, Láska Rafaelova a Žně. Šubert byl činným i politicky a hlásil se vždy ku straně staročeské. Pro své zásluhy, které si získal o národ český tak různorodou činností, byl jmenován členem České akademie. Vedle toho byl i čestným členem mnohých spolků, obcí a korporací v Čechách.

Macharova čítanka zakázána. Dl. úředního listu "Wiener Zatg." ze dne 16. září bylo zakázáno dále rozšiřovati knihu "Macharova čítanka". Třetí vydání. Nakladatel Fr. Radoušek, Přerov.

Germanisace. — Ve všech oborech státní správy byla zrušena úřední řeč česká a zavedena němčina jako výhradní státní jazyk. Tím zahájen je počátek úplné germanisace v celé správě Rakouska, v čemž po válce zamýšlejí ve Vídni pokračovati. Č. S.

Lazaret vojenský v zámku Ratibořském. Dle "Náchod. Listů" proměněn pohádkově opředený zámek Ratibořský v "Babiččině údolí" v lazaret vojenský. Princ Bedřich ze Schaumburg-Lippe dal zříditi pro lazaret několik pokojů a uvolil se veškerý náklad vydržovací nésti ze své pokladny. Ošetřujícím lékařem tamtéž je plukovní lékař v záloze MUDr. Alois Kutík, majitel sanatoria v Hořičkách.

Zmrzačen pod koly vlaku. — V minulých dnech, jak z Brna se sděluje, vyskočil 25letý topič Jaroslav Zoufalý z Mělčan z jedoucího nákladního vlaku mezi Střelicemi a Silůvkou tak nešťastně, že se dostal oběma nohama pod kola a byly mu obě pod koleny úplně rozdrceny. Nešťastník byl dopraven do brněnské nemocnice. Stíhá ho vůbec zlý osud. Nedávno byl propuštěn z vojenského svazku, když byl bojoval celý rok v Rusku, kde zasažen byl pěti kulemi. Po vyléčení byl propuštěn a uděleno mu místo topiče. Obě nohy mu budou teď amputovány.

Zhoubný požár. — V minulých dnech vypukl v obci Voděradkách u Říčan požár, který zničil velkou stodolu Jaroslava Mariálka s veškerými zásobami obilí. Při suchém počasí podařilo se hasičským sborům s velkou námahou omeziti požár, který trval až do rána, pouze na tuto stodolu. Kromě hasičů zasloužil si pochvaly také četnický strážmistr p. Ant. Pene, velitel četnické stanice v Říčanech, který po celou dobu požáru obětavě působil. Požár zavinil 7letý hoch.

Velké policejní přípravy v českých zemích. — Na policejních úřadech v Čechách i na Moravě, zvláště na policejním ředitelství pražském připraveny jsou seznamy osob veřejně činných pro eventuální zatknutí i uvěznění. Dle šéfa tajné policie Chuma bude v Praze v určitou dobu zavřena více než polovina všech inteligentních i nějakou úlohu ve veřejném životě hrajících Čechů. Policejní president pražský Křikava byl dán do pense, třeba že jen 54 roky stár a úplně zdráv. Týž osud potkává všechny české policejní a vůbec úředníky. Na místo Křikavy přišel Němec Kunze. Č. S.

Z ruského zajetí se vrátili. — "Právo Lidu" ze dne 22. září píše: V posledních dnech vrátilo se z ruského zajetí něco rakouských vojínů-invalidů. Z listiny těchto vojínů vyjímáme příslušníky českých pluků: Čet. Karel Rebec. 10. zeměbranecký pluk. Adolf Malý, 75. pěší pluk. František Vocelka, 22. prapor myslivců, Jaroslav Procházka, 9. zem. pěší pluk. Karel Široký, 1. zeměbran. pěší pluk. des. Vác. Šrámek, 21. pěší pluk. Jindř. Prasse, 9. zem. pěší pluk. Edvín Herman, 12. prapor myslivců, desátník Adam Manz, 28. zem. pěší pluk. Antonín Prah, 27. zem. pěší pluk. Emanuel Anton, 35. pěší pluk. Jan Krestal, 12. dom. pěší pluk. Karel Erben, 11. zeměbran. pěší pluk. Jan Starý, 29. domobr. pěší pluk.

Zeměbranecký divisijní soud. — Dne 21. září zodpovídala se před pražským válečným soudem 23letá dcera chalupníka Františka Šefčíkova z Ponědraže, okr. lomnický, žalovaná ze zločinu rušení veřejného pokoje a řádu dle par. 65. lit. a) tr. zák. Obžalovaná poslala v měsíci červenci t. r. své přítelkyni Růženě Kasandové v Chicagu dopis, jenž byl na censuře pro závadný obsah zadržen a předán vojenskému zastupitelstvu. — Obžalovaná uznána byla vinnou a odsouzena k osmi měsícům těžkého žaláře, zostřeného měsíčně tvrdým lůžkem. Líčení řídil nadp. aud. dr. Němec, žalobu zastupoval nadpor. aud. dr. Petrlák, obviněnou hájil nadpor. aud. dr. Matěj.

Vražda a sebevražda. Z Třebenic se píše ze dne 20. září: Strašlivým činem vzrušeno bylo klidné naše město dnešního dne z rána. Kompotářka známé zdejší továrny na konservy firmy Ferdinand O. Kraupner a syn, Pavlína Hlaváčková, byla dnes v noci o 5. hodině ranní svým milencem Pordrem podřezána a zastřelena střelou z revolveru do hlavy. Pachatel, syn zámožného rolníka, střelil se po činu též do hlavy, načež se na dvorku své nevěsty oběsil. Matka zavražděné, která svou dceru nade vše milovala, byla ztrátou její tak zdrcena, že též se o sebevraždu pokusila. Příčina smrti obou milenců není známa.

Zaměstnání ostravských žen. — "Ostravské Listy" sdělují: Na ostravských ulicích pozorujeme také v posledním čase charakteristický časový zjev. Veliká část starých zametačů ulic zmizela a po nich dědí tuto funkci vedle žen ponejvíce dorostlejší děti. Staří narukovali, anebo se chopili jiného, výnosnějšího zaměstnání, o jehož výběr není dnes žádná nouze. Ačkoliv jen za trochu normálních poměrů nemohli bychom s podobným zaměstnáním dětí souhlasiti, jsme dnes rádi, že se naskytá chudým rodinám příležitost, aby zvýšením výdělku snáze překonávaly dnešní těžké poměry. Ale ani nyní nesmí povolané orgány opomenouti dohlížeti na děti, zaměstnané veřejnou prací, jelikož z hlediska zdravotního i výchovného jest pochybná práce pro tyto naprosto nepřípustnou.

Zase neštěstí, způsobené puškou. Ze Zahradišť na Moravě se píše: V neděli dne 12. září stalo se v obci Zahradištích, v okrese velkomeziříčském, politováníhodné neštěstí. Hajný Fr. Kašpar, odcházeje z domu, uzamkl zbraně do skříňky, od níž klíč uschoval. — Klíč od domovních dveří uschoval na obvyklé místo ve stáji, aby jej jeho právě nepřítomná dcera při návratu nalezla. Klíč však našel její 5letý hošík; vybídl dvě dívky, sousedčinu šestiletou Anežku a dvanáctiletou Hedviku, aby si šly s ním hrát na půdu. Hra je však záhy omrzela, slezli s půdy, zmocnili se klíče od skříňky na zbraně, otevřeli ji a jali se prohlížeti malou jednohlavňovou předovku. Zbraň byla nešťastnou náhodou nabita, rána vyšla a zasáhla 6letou Anežku Pavlasovou smrtelně do hlavy. Případ je předmětem soudního vyšetřování.

Německé vyzvědačství v Rusku. Je známo, že Dr. K. Kramář byl zatčen na základě udání německých vyzvědačů Rusko zaplavujících. Tito vyzvědači stopují každý český krok v Rusku a obzvláště se snaží dopátrati toho, v jakém spojení jsou dnes Češi s Ruskem. Není pochybnosti, že i v řadách zajatců rakouských naléza se mnoho podobných typů, kteří mají spadeno především na slovanské zajatce. Dle slov jednoho vyššího úředníka pražské tajné policie každého druhého Čecha, jenž zdráv padl do zajetí ruského, očekává při návratu domů — zatykač! Pročež nechť si naši krajané v Rusku všimnou těchto slov a nechť bdí přísně nad svým okolím. Obzvláště zajatcům našim budiž zdůrazněno, že sami mezi sebou musí si organisovati bdělou tajnou policii a nalézti nějaký modus k odstranění podobných typů, jež bohužel často se kryjí za českým jménem! Č. S.

Četník vážně ohrožen. Četnický strážmistr p. Alois Floegel v Osečné obdržel rozkaz, aby předvedl řezníka Josefa Šámala ze Sobakova u obce Kotle, který se nedostavil k odvodu. Četník odebral se s obecním starostou p. Stejskalem do příbytku Šámalova. Po zaklepání otevřela manželka řezníkova a šla vzbudit muže, který ležel na půdě. Šámal sice sestoupil, ale prohlásil, že z domu nepůjde. Četnický strážmistr mu domlouval a šel za ním na půdu, kde postavil se mu Šámal na odpor s nožem v ruce. Povalil četníka a zasadil mu do šíje ránu, načež ho škrtil. Strážmistr Floegel v této strašné situaci vytáhl revolver, vypálil, ale útočníka netrefil. Na volání strážmistra nikdo mu nepřišel na pomoc, neboť každý měl před zbůjníkem strach. Po vysilujícím namáhání vyprostit se z rukou útočníkových, podařilo se strážmistrovi vypálit ještě jednu ránu z revolveru, načež pozbyl vědomí. Když se vzpamatoval, shledal vedle sebe Šámala mrtvého. Kulka z revolveru pronikla mu srdcem. Vážně zraněný strážmistr dopraven byl do nemocnice.

V opičce. — V Praze od Fleků ubírali se dva občané mokem Gambrinovým silně zmožení. Jeden z nich se ještě tak tak držel na nohou, za to ten druhý chudák nemohl ani krok v před. Proto smiloval se první a pomáhal jak bylo možno druhému. V tom však sám klopýtl a kamarád, ztrativ v něm oporu, položil se pěkně na zem v celé své délce a šířce. "Toho zde přece nechat nemůžu," povídá si ten, jemuž dopřáno bylo přece jen udržet se na nohou. I zdvihá tedy kamaráda s vynaložením všech posledních sil svých. Avšak sotva ho postavil, svalil se nachmelený ubožák znovu na chodník. A tak se s ním milosrdný kumpán trmácel a zkoušel znovu a znovu přítele svého postavit. Divadlu tomu přihlížel z povzdálí jeden pán a vida marnost toho počínání, přikročil blíže a pravil: "Pro boha vás prosím, člověče, co to tady s ním děláte!" — "Ale jen se podívají, valnosto," odpovídá občan, "já jsem již celý spocený a ne a ne ho postavit na nohy — to je dřina." — "Ale, člověče, vždyť vy ho pořád stavíte na hlavu — jak pak vám může chudák zůstat stát."

Jak u nás čekají na Rusy. — Ještě na sv. Václava u nás očekávali příchod Rusů. A to nejen městské obyvatelstvo, nýbrž i venkov, ba i nejzapadlejší horské vesnice činily tajné přípravy k uvítání Rusů-osvoboditelů. Bez agitace celý národ vytušil, že se přiblížila chvíle, kdy Rakousko, to Rakousko, jež od r. 1620 vyssává českému národu krev i síly, padne rozdrceno pádnou pěstí rukou a že zasvitne i českým vlastem slunce svobody. A co je nejzajímavější i nejvýmluvnější, že toto mínění sdílí nejširší vrstvy českého národa, že je jednomyslným přáním všech Čechů, aby bylo zničeno Rakousko, že všechny strany politické bez rozdílu očekávají s netrpělivostí příchod Rusů. Ba i sociální demokracie i klerikální venkov s veškerou důvěrou pohlíží vstříc do budoucnosti i pevně věří, že není daleko doba, kdy bratrské voje ruské stanou na české půdě, aby jí přinesly drahou svobodu. A nechť budou naši přátelé i nepřátelé jisti, že národ český do té doby, než přijde osvobození, neklesne na duchu, nýbrž s pevnou myslí snášeti bude poslední bezpráví i poslední násilí, jimiž ho mučí ruka germánsko-maďarská. Č. S.

Trestuhodná zlomyslnost. — Na silnici mezi Řebčí a Buštěhradem provedl dne 17. září neznámý pachatel ničemný kousek, který velice snadno mohl míti v zápětí vážné neštěstí. Zmíněného dne v 1:15 hod. odpol. jel okresní lékař Dr. Josef Daníček z Unhoště automobilem do Kralup. V automobilu seděl mimo majitele notář JUDr. Vojtěch Markusy. Když automobil dojel k cihelně blíže Buštěhradu, spozoroval pojednou řidič Vilém Koutský, že přes silnici napjato jest drátěné lano, které bylo uvázáno na obou stranách na stromy, podél silnice vedoucí. Řidič nepozbyl duchapřítomnosti a automobil v čas zastavil, takže nedošlo k žádnému neštěstí. Četnický strážmistr Jaroslav Vaněrka zjistil, že drát odcizen byl z blízké louky císařských statků v Buštěhradu. Zda měl býti spáchán útok proti jezdícím automobilům, či jde-li o uličnický čin školáků, nebylo zjištěno. Nápadno jest pouze, že podobným způsobem napjat byl drát loni na tak zv. "Dlouhé míli". Tehdy vrazil do drátu automobil, řízený řidičem Buergrem z Prahy, a jedoucí osoby byly zraněny na hlavě a krku. Jako pachatel zatčen byl tehdy jistý dělník Černý, který však byl šestičlenným senátem pražského trestního soudu pro nedostatek důkazů osvobozen. Četnictvo úsilovně pátrá po pachatelích.

Revmatism

jest velice choulostivou chorobou. Pan R. Kašpar z Ravenna, Neb., nám psal: "Severův Lék proti revmatismu mne postavil na nohy. Teď již chodím. V kloubech mívám ještě trochu bolesti, ale to již není nic proti tomu, co jsem dříve zkusil." — Tak a podobně píší lidé často chválíce účinky Severova Léku proti revmatismu, dny, ztuhlých údů, ústřelu, čili housera a revmatické neuralgie. Ptejte se v lékárně o Severův Lék proti revmatismu (Severa's Rheumatic Remedy). Cena $1.00. Nemá-li jej váš lékárník, objednejte si jej přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

Hluchota

WILSON COMMON-SENSE

WILSON EAR DRUM CO.

373 Inter-Southern Bldg.,

LOUISVILLE, KY.

Dr. V. Anýž,

lékař a ranhojič

bývalý volontér kliniky dvorního rady, prof. dra. Pawlika pro nemoci ženské a chirurgické kliniky prof. dra. Kukuly v Praze.

Léčí všechny ženské a zastaralé nemoci.

Léky z vlastní laboratoře zašlou se na požádání.

1696 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Kavárna a Restaurant

SLAVIE

Pravá česká kuchyně.

Krajanům zavítavším do Omahy může posloužiti čistými pokoji. Vše úplně nově zařízeno. Proti "Pokroku Západu."

FRANK BOUTÍN, majitel.

Dr. J. J. Warta

český specialista v léčení chorob očí, uší, nosu, hrdla a přispůsobování brejlí.

1124 W. O. W. Bldg., Omaha, Neb.

Hodiny od 9. do 5.

Telefon: Red 2839.

Nejvíce zásobený grocerní a řeznický obchod vlastní

A. Fr. Kuncl

1902 jižn. 13. ul.

Zboží vždy čerstvé. 9-tf

Dr. Chas. Rosewater

český lékař

Úřadovna: 210 Bee Bldg., OMAHA.

Ord. hodiny — 11 do 12 hod. dopol.; 2 do 4 odp.; 5:30 do 6 odp.

V neděli: 10 do 12 hod. dopol.

FRANK BRODIL

majitel řeznického a uzenářského závodu,

1250 jižn. 13. ul. Tel. Doug. 4333, Omaha

Nejlepší a nejčerstvější zboží stále na skladě. O pravdivosti toho svědčí neustálé vzrůstání kruhu zákaznictva.

FIRST NATIONAL BANK

HEMINGFORD, NEBR.

Platí 6% na dočasné certifikáty.

Postupuje první markyče na půjčky na farmy, které pro kupce marky čč získávají 7% úroků po veškerém vydání.

Pro odporučení pište: Frank Kubálek, Weston, Neb. Frank Říha, Brainard, Neb. F. L. Dodge, Morse Bluff, Neb. James Škoda, Schuyler, Neb.

22-4c F. L. POTMĚŠIL, kasír.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

V ČÍSLE 1306 FARNAM ULICE.

Pravá importovaná piva na čepu. PLZEŇSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hofbraunich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Bush a světoznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaze.

"Amerikán" kalendáře jsou již zde

A jako obyčejně tak i tentokrát v krásné úpravě s hojností zajímavé a poučné četby.

Bývá vždy po těchto kalendářích velká poptávka a proto, kdo z našich čtenářů přál by si míti "Amerikán" kalendář, nechť se nejdříve se o něj přihlásí.

Cena kalendáře "Amerikán" jest 50 centů.

Jako premii všem, kdož nám zašlou předplatné na rok ku předu, poskytneme jej za doplatek pouhých 30 centů.

V úctě,

POKROK PUB. CO.,
1417-19 So. 13. St., Omaha.